

Vlamingen Vooruit

Nieuwsbrief voor de Sociaal-Flamingantische Trefdag 2008
Augustus-september 2008 nummer 4

Op 13 september 2008 vindt in Gent de 5de Sociaal-Flamingantische Trefdag plaats. Met deze nieuwsbrief wil SFL zoveel mogelijk mensen warm maken voor die Trefdag. In deze laatste Vlamingen Vooruit voor de Trefdag vindt u naast praktische informatie ook inhoudelijke teksten over het thema van de komende Trefdag, met name: 'Solidariteit'.

Voor vragen en meer informatie kunt u mailen naar info@landdag.org of bellen naar: 0473/97.48.51

★ Programma van de Trefdag

5^e Sociaal-Flamingantische Trefdag

Soeverein Vlaanderen = Solidair Vlaanderen
Solidair Vlaanderen = Soeverein Vlaanderen

Zaterdag 13 september 2008

Dienstencentrum Gentbrugge, Braemkasteelstraat 35, 9050 Gent

Sprekers:

- Peter De Graeve (Hoofddocent wijsbegeerte, Gravensteengroep)
- Paul Ghijssels (Gewezen journalist, oud-ABOS-ambtenaar)
- Dirk De Haes (Oprichter SFL)
- Julien Borremans (Meervoud-medewerker, IJzerbedevaartcomité, publicist)
- Luc Van Doorslaer (Journalist-academicus)
- Joost Vandommele (René De Clercq-stichting, Priester Daensfonds)

Met dank aan Masereelfonds Gent

Programma

Dagvoorzitter: Miel Dullaert

Deuren 10.30 - aanvang 11.00

Van 11.15 tot 12.40: theoretische, filosofische en politieke inleidingen tot het begrip solidariteit (De Haes, De Graeve)

Van 12.40 tot 14.00: middagpauze

Van 14.00 tot 17.00: solidariteit tussen de klassen van een samenleving (Borremans), solidariteit tussen volkeren (Ghijssels), solidariteit in historisch opzicht (Vandommele), conclusies (Van Doorslaer)

In het programma wordt de nodige discussieruimte voorzien

Practica

De 5de Sociaal-Flamingantische Trefdag vindt plaats in de polyvalente zaal van het Dienstencentrum Gentbrugge, Braemkasteelstraat 35, 9050 Gentbrugge (Gent).

Deelnemers betalen bij inschrijving 5 € (3 € voor werklozen en studenten). Wie 10 € betaalt, krijgt later het uitvoerige verslagboek toegestuurd. Steunend deelnamegeld vanaf 15 €.

Voor alle duidelijkheid: **vooraf inschrijven is niet noodzakelijk**. Wie toch graag op voorhand betaalt kan het vertrouwde SFL-rekeningnummer gebruiken: 000-3253185-96 (met vermelding: Trefdag 2008).

's Middags broodjes verkrijgbaar (bestelling bij inschrijving aan balie).
Dranken aan zeer democratische prijzen.

Hoe te bereiken?

Het Dienstencentrum van Gentbrugge is vlot te bereiken, zowel met het openbaar vervoer als met de wagen. Aan de zaal is er voldoende (gratis) parkeergelegenheid. Ter plaatse zullen wegwijzers worden voorzien. Hier volgen enkele mogelijkheden.

Voor de wegbeschrijving zie <http://www.landdag.org/www2/agenda.html>

Nog vragen?

Wie nog vragen heeft kan altijd een berichtje sturen naar info@landdag.org of bellen naar 0473/97.48.51

★ Over SFL en de Trefdag

Veel mensen bekijken de Vlaamse emancipatiestrijd vanuit een links perspectief. Door tal van factoren zijn zij politiek dakloos en is het pover gesteld met de initiatieven die het sociale en Vlaamse met elkaar verbinden. Om hieraan te verhelpen werd eind 2003 SFL opgericht. Vooreerst wil SFL mensen samenbrengen voor vorming en ontmoeting. Het organiseren van een jaarlijkse Trefdag (destijds Landdag genaamd) past in dit kader. Daarnaast organiseert SFL activiteiten in verschillende Vlaamse steden. SFL verleent steun aan verschillende sociaal-flamingantische initiatieven en voerde vorig jaar een succesvolle Brusselcampagne.

Op de vorige Trefdag (Antwerpen, september 2007) waren er ruim honderd aanwezig.

★ Waarom een Trefdag over 'Solidariteit'?

Edouard ANSEELE

Mentez, mentez, il en restera toujours quelque chose. Al in de 18^e eeuw had Voltaire begrepen dat er van veel herhaalde leugens en halve waarheden altijd wel iets blijft hangen. Voor je het weet is wat vroeger wit was, zwart geworden.

Zo zijn er heel wat mensen die geloven dat de Vlaamse strijd altijd synoniem is geweest voor egoïsme, onverdraagzaamheid en alles wat niet deugt. Nog veel meer mensen denken dat Vlaamse bewegings per definitie niet sociaal bewogen waren en dat de arbeidersklasse de neus optrok voor het kleinburgerlijke flamingantisme. De conclusie luidt dan al gauw dat wat vroeger botste vandaag ook niet kan werken. Een links engagement vanuit Vlaams perspectief is dus onmogelijk... En dat is nu juist wat de Vooruitgroep wil aantonen, met historische argumenten als deze: *"In [1894] werd de Gentenaar Edward Anseele de eerste socialistische volksvertegenwoordiger van ons land. Anseele werd niet verkozen door zijn Gentse achterban, maar wel door Franstalige arbeiders uit Luik. Deze Luikse arbeiders hadden ingezien dat ondanks de taalverwantschap met de toenmalige francofone*

economische elite en het gebrek daaraan met de Gentenaar, het toch Anseele was die het best hun belangen kon verdedigen. Dergelijke elementaire inter-nationalistische linkse reflex lijkt een deel van de linkerzijde heden ten dage te ontbreken". (DS 26.02.2008) De progressieve en linkse academici van de Vooruitgroep hangen een totaal verkeerd beeld op van feiten om hun stelling te bewijzen. In de bronnen is immers te lezen dat de zetel van Edward Anseele betaald werd met een renteloze lening van 10.000 frank aan de Luikse federatie. De aanloop naar de verkiezingen van 1894 werd trouwens gekenmerkt door een zwaar meningsverschil binnen de Belgische Werkliedenpartij (BWP) over de evenredige vertegenwoordiging. Voor de Vlamingen was dit cruciaal om zetels te halen, maar de Walen waren tegen omdat zij vreesden minder zetels te behalen. Wie het onvolprezen boek 'Het Rode Vaderland' van Maarten van Ginderachter er op naleest, moet vaststellen dat de Vlaamse socialisten voor W.O.I in woorden wel heel internationalistisch waren, maar dat zij dikwijls ruzie hadden met hun Waalse partijgenoten. De Vlaamse socialisten waren duidelijk Vlaamsgezind en anti-Belgisch, maar niet anti-Waals. Jarenlang zijn historische feiten verdraaid en verzwegen, zowel ter linker- als ter rechterzijde. Terwijl linkse Belgicisten de Vlaamse reflex van de historische arbeidersbeweging weggommen, omhelst het Vlaams Belang figuren als Hugo Verriest, Adolf Daens of Lucien Jottrand. Het is aan ons om de historische feiten weer boven water te halen, maar vooral om aan te tonen dat ons engagement voor Vlaanderen links is. De Trefdag over solidariteit is daar een belangrijke aanzet toe!

Geplukt uit het socialistische dagblad 'Vooruit' (1887)

"Waar wordt het volk bedrogen
zo werkzaam bovenal?
miskend en uitgezogen
door 't vurige kapitaal?
[...]
In Belgenland! In Belgenland!"

"Welaan, o fiere vlaamsche zonen,
Het uur van strijden is nabij [...]
Vooruit, o vlaamsche volk,
schaar u om 't roode vaan!
Ruk aan, voor recht en goed,
Ruk op den vijand aan!"

Zie Maarten Van Ginderachter, Het Rode Vaderland, de vergeten geschiedenis van de communautaire spanningen in het Belgische socialisme voor WOI, Lannoo-AMSAB, 2005, 493 blz. Nog steeds te verkrijgen!

★ Verslagboek 2007 & Verslagboek 2008

Van elke Trefdag heeft SFL een verslagboek opgesteld. Het Verslagboek 2007 is nog steeds te verkrijgen en zal op de Trefdag in Gent worden aangeboden.

Het Verslagboek 2008 zou tegen de jaarwisseling moeten klaar zijn, maar kan nu al besteld worden. Dat kan door 5 € te storten op het SFL-rekeningnummer: 000-3253185-96 (met vermelding: Verslagboek 2008). Op dezelfde manier kan het Verslagboek 2007 worden besteld (met vermelding: Verslagboek 2007).

Voor vragen: info@landdag.org

★ Prikkel

De Antwerpse zanger Wannes Van de Velde schetst op de webstek van 'Red de Solidariteit' de toekomst zonder België: om bang van te worden! *"Het uiteenvallen van België zou niet alleen een sociale kaalslag betekenen, het zou ook cultureel een ramp zijn: we zouden de wederzijdse kruisbestuiving van drie grote talen verbeuren. Bovendien zou het Vlaamse leefklimaat worden vergiftigd door haatdragend extremisme. We zouden weer op onze woorden moeten letten!"*

Onder de titel 'Vlaams regionalisme is ook een neoliberal globaliseringsproject' publiceerde de Vooruitgroep een opiniestuk in De Standaard (26.02.2008) als reactie op de Gravensteengroep: *"[...] in de huidige zich globaliserende wereld speelt dit regionalisme [het Vlaams-nationalisme], gewild of ongewild, vooral in de kaart van de afbraak van de welvaartstaat, de ondermijning van de arbeidsbeweging en de verscherping van de internationale concurrentie en dus sociale ongelijkheid."*

Speelt België die kaart dan niet?

★ Tamtam

Voor grootse reclamecampagnes hebben wij geen budget. Daarom proberen wij met gerichte aankondigingen mensen warm te maken voor de Trefdag. Daarom vragen wij u om deze 'Vlamingen Vooruit' door te sturen naar mogelijke geïnteresseerden. U kunt ook adressen doorsturen naar: info@landdag.org.

In de aanloop naar de Trefdag proberen wij onze adressenlijst te actualiseren. Regelmatig komen berichten terug omdat het e-postadres niet meer werkt. Vergeet daarom niet om tijdig je nieuw adres door te geven. Het bespaart onze medewerkers heel wat tijd!

★ Vlaamse zelfstandigheid komt er niet vanzelf

De chronische regeringscrisis waarmee wij zitten opgescheept, bewijst al meer dan een jaar dat het Belgisch federalisme niet meer werkt. Sommige Vlaamsgezinden menen hieruit te mogen concluderen dat het einde van België nu echt in zicht komt. Zij maken optimistische bespiegelingen die het zelfvertrouwen versterken, maar het idee voeden dat de Vlaamse onafhankelijkheid ons zomaar in de schoot zal worden geworpen.

Yves Leterme: veel is er nog niet veranderd

drie vurige Belgen de staatshervorming al scherp gesteld op oneindig. De Vlaamse politiek staat in haar blootje ...

Nu de mensen zich afvragen waar de Vlaamse (numerieke) meerderheid gebonden ligt, proberen onze volksvertegenwoordigers de kwestie op alle mogelijke manieren te omzeilen. Nochtans is het heel eenvoudig. De oprichting van het derde gewest als speelbal van de Franstalige elite in Brussel heeft het evenwicht tussen Vlaanderen en Wallonië doorbroken. Steeds meer eist Brussel-19 een

Als linkse Vlaamsgezinden geloven wij niet in het plotse verdwijnen van België. De machtsstructuren die de staat controleren zijn nog sterk, taai en veerkrachtig. De Franstalige elite in Brussel, die van oudsher het Belgisch staatsapparaat beheerst, heeft sinds de federale verkiezingen van vorig jaar veelvuldig bewezen dat zij nog steeds de touwtjes in handen heeft.

Het gebrek aan strategisch inzicht en een ontembaar verlangen naar macht maakte van de Vlaamse 'toppolitici' een makkelijke prooi. De Vlamingen kregen vlot ministerposten toegeschoven, maar moesten vervolgens hun 'extreme' Vlaamse eisen opbergen. De Franstalige elite heeft Yves Leterme steeds geprezen als eerste burger van het land, maar in feite is hij hun gevangene. Dat de onderhandelingen over de staatshervorming tegen 15 juli op niets zouden uitdraaien was te voorspellen en dat alleen al door het feit dat de Franstalige belangen uitsluitend behartigd werden door Franstalige Brusselaars. Intussen stonden de Vlaamse regeringsleiders toe dat miljoenen euro's naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werden doorgesluisd, zonder dat daar ook maar iets tegenover stond. Terwijl onze overspannen excellenties onder de zomerzon van een 'annus horribilis' bekwamen, hebben

eigen stem op in de Belgische politiek, waardoor Vlaanderen tegenover Wallonië én Brussel komt te staan. De afbouw van het derde gewest is van groot belang voor Vlaanderen en toch slikken onze politici dat nieuwe bevoegdheden worden afgekocht door Brussel te versterken.

Tot slot heeft het Belgische establishment de media en de publieke opinie meesterlijk bespeeld. Hoewel de Vlaamse politiek te pas en te onpas het separatisme heeft afgezworen, is er een golf van verontwaardiging georchestreerd tegen het uiteenvallen van België. De stemmingmakerij sloeg natuurlijk vooral aan in Franstalig België, maar ook in Vlaanderen was het Belgicistisch offensief goed te voelen. Vooral de Vlaamse culturele elite liet in alle toonaarden horen hoe verderfelijk, onverdraagzaam en asociaal Vlaanderen wel is. Het gebrek aan nuance dat uitstraalt van initiatieven als 'N-GA' of 'Red de Solidariteit', is de laatste maanden ook aangevuld met openlijke agressie. Vlaamse symbolen worden weggehaald en vertrapt, mensen die men verdenkt van 'Vlaams-extremisme' worden beschimpt of geslagen en doodsbedreigingen hebben hun intrede gedaan. Wie de media volgt, beseft dat de Belgische restauratie volop bezig is. Niet alleen de tv-programma's of artikels in de geschreven pers zijn openlijk pro-Belgisch, zelfs de reclamespotjes zijn opvallend veel voorzien van een tricolor lintje.

Dit Belgicistisch offensief kan nogal surrealistisch lijken omdat het einde van België niet eens op de politieke agenda staat. Voor de attente toeschouwer is de strategie nochtans duidelijk: de Vlaamse strijd moet in diskrediet worden gebracht en het Belgisch federalisme moet evolueren naar een unitair federalisme.

De Vlaamsgezinde linkerzijde is er zich van bewust dat de Vlaamse onafhankelijkheid niet voor de deur staat. Er zal hard moeten gewerkt worden om onze mensen te overtuigen. De Vlaamse bewegers die dachten dat het einddoel louter zou bereikt worden door machtsdeelname en staatshervormingen zaten fout. Hetzelfde geldt voor zij die dachten dat een voorhoede het Vlaamse volk naar de zege zou leiden. De Vlaamse beweging is een emancipatiebeweging en daar heb je nu eenmaal je mensen voor nodig. Aan de slag dus!

Voor linkse flaminganten heeft een onafhankelijk Vlaanderen trouwens geen enkele betekenis als het een kopie wordt van België. Wij gaan voor een solidair en soeverein Vlaanderen waarin het algemeen belang voorop staat. Dit vraagt permanente strijd en engagement.

En laat het duidelijk zijn dat wij onze hoop niet moeten stellen op de huidige politieke klasse in Vlaanderen.

Jan Van Ormelingen

★ Solidariteit in het post-Belgisch tijdperk

Wie De Morgen er al geruime tijd op naleest, moet de stelling betwisten dat er geen zekerheden meer zijn in het leven. Er is er namelijk wel één die als een paal boven water lijkt te staan: een onafhankelijk Vlaanderen is noodzakelijk een asociaal, rechts en egoïstisch Vlaanderen. Een neo-liberaal Vlaanderen zelfs, dixit de Vooruitgroep. De vakbonden verkrimpen van schrik bij het idee dat het corporatistisch overlegmodel in die nieuwe republiek wel eens op een andere leest geschoeid zou kunnen worden. De ziekenfondsen vrezen een algehele privatisering van de sociale zekerheid, en de Vlaamse linkse - werkelijk linkse? - politieke partijen vrezen hun socialistisch overwicht te verliezen bij gebrek aan de link(s)e broeders uit het zuiden. Voor hen is België het toonbeeld van solidariteit, en Vlaanderen het toonbeeld van een bekrompen kruideniersmentaliteit. Maar klopt dat beeld wel met de werkelijkheid? Steeds meer blijkt van niet.

De asociale Vlaming: waar ligt de grens tussen fantasie en realiteit

Eenzijds is België niet dat sociale paradijs dat we kennen van het aloude cliché: "We hebben het hier toch zo goed in ons kleine landje, waarom ruzie maken?" Als we het hier dan toch zo goed hebben, waarom zijn de Belgische pensioenen dan bij de laagste van Europa? Waarom leeft een derde van alle zelfstandigen dan onder de armoedegrens? Waarom is het minimumloon dan zo laag dat mensen niet uit hun werkloosheidsval geraken? Waarom stijgt de staatsschuld dan nominaal nog elk jaar? Waarom trekken zoveel bedrijven dan weg? Van een paradijs is er dus geen sprake. België als welvaartsstaat kreunt niet minder dan de andere landen in Europa. Dat is een keiharde werkelijkheid, dé uitdaging waar we voor staan.

Anderzijds is Vlaanderen zeker niet de sociale woestijn waarvoor ze altijd versleten wordt. Dankzij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap kunnen mensen een financiële tegemoetkoming krijgen voor niet-medische hulpmiddelen. In Wallonië bestaat zoiets niet. Dankzij de Vlaamse zorgkas kunnen mensen die zwaar hulpbehoevend zijn een mantelzorger vergoeden, wat niet enkel de kosten van residentiële verzorging doet dalen, maar ook vaak een sociale meerwaarde creëert voor de patiënt. In Wallonië bestaat zoiets evenmin. Daar zit je met twintig andere mensen van de wijk samen in de wachtkamer van de

gemeenschapspraktijk van het Volkshuis. In Vlaanderen vind je in achtergestelde wijken tientallen medewerkers van Samenlevingsopbouw aan het werk. Zoek die eens in de Borinage? Onbestaande aan de andere kant van de taalgrens. Het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het Woord nemen dan? Ook geen tegenhanger voor. Wie werkzoekend is, krijgt van de VDAB tal van voordelen inzake mobiliteit. Wie student van armen huize is, krijgt in veel gevallen een ruime studiebeurs. En zo kunnen we nog wel even doorgaan.

De opdeling sociaal paradijs-woestijn volgens de as België-Vlaanderen is daarom niet langer houdbaar. En het is nogal goedkoop Vlaanderen te verwijten asociaal te zijn, als ons toekomstig land niet de bevoegdheden krijgt om dat te bewijzen. Op elk domein waar Vlaanderen de mogelijkheid zag, heeft zij solidariteit aan de dag gelegd onder alle Vlamingen. Op elk domein waar Vlaanderen die solidariteit echter verder wou uitbouwen, zijn het steeds de Franstaligen geweest die via juridische weg stokken in de wielen hebben proberen te steken. En het meest tragische van al is dat een meute van Belgicistisch-linkse Vlamingen klaar staat om zelf die stokken aan te leveren. Dit in weerwil van de steeds duidelijker wordende realiteit: Vlaanderen zal ook in een post-Belgisch tijdperk in staat zijn om solidariteit te organiseren onder zijn bevolking.

Brecht Arnaert

WWW.LANDDAG.ORG

[SFL: p.a. Leuvensebaan 109, 3220 Holsbeek] [POSTREK: 000-3253185-96] [IBAN: BE65 0003 2531 8596 - BIC: BPOTBEB1]